

Dopis vnoučatům

Moje milá vnoučátka, moji milí. Co bych vám asi tak mohla vzkázat? Co poradit? I dobře míněná rada občas dokáže rozladit, podráždit... A co víc, některé chyby a omyly si člověk musí prožít sám, takový už je život, tomu se nevyhnete. Tak snad jen tohle: Buďte sami sebou. Na nic si nehrajte, to se nevyplácí. Buďte upřímní, sami k sobě i k ostatním. Ale ve vztahu k druhým si prosím nepletěte upřímnost s netaktností a hrubostí. Buďte laskaví. Zloba člověka užírá zevnitř. Buďte zvídaví – čím víc toho budete znát a umět, tím budete svobodnější. A to nejdůležitější – věřte, že každý váš den bude jen tak šedivý a smutný, jak mu dovolíte. Pamatujte, že každý mrak má stříbrný okraj. Skrývá se za ním totiž slunce. A to zaručeně jednou znova vyjde.

Vaše babička Mirka